

LIETUVOS RESPUBLIKOS IR VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS

SUTARTIS

DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO

Lietuvos Respublika ir Vokietijos Federacinė Respublika,
siekdamos pašalinti finansines kliūtis ir tuo pagerinti savitarpio ekonominius santykius,
s u s i t a r ė:

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė, jos žemė ar politinis padalinys arba vietos valdžia nepriklausomai nuo to, koku būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų ar kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo prieaugio pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo, ir mokesčius nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Dabar esantys mokesčiai, kuriems taikoma ši Sutartis, yra būtent šie:

a) Vokietijos Federacinėje Respublikoje:

pajamų mokestis (Einkommensteuer),
korporacijų mokestis (Körperschaftsteuer),
kapitalo mokestis (Vermögensteuer) ir
verslo mokestis (Gewerbesteuer)
(toliau vadinami „Vokietijos mokesčiu“);

b) Lietuvos Respublikoje:

juridinių asmenų pelno mokestis,
fizinių asmenų pajamų mokestis,
palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą ir
nekilnojamojo turto mokestis
(toliau vadinami „Lietuvos mokesčiu“).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiams mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartu su dabar esančiais mokesčiais arba vietoj jų. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius žymius pakeitimus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

3 straipsnis

BENDROS DEFINICIJOS

1. Šioje Sutartyje, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:

a) sąvoka „Vokietijos Federacinė Respublika“ reiškia teritoriją, kurioje galioja Vokietijos Federacinės Respublikos mokesčių įstatymai, taip pat su teritorine jūra besiribojantį jūros dugno, jos nuogulų ir virš vandens esantį plotą tiek, kiek Vokietijos Federacinė Respublika ten naudojami suverenėmis teisėmis ir jurisdikcija pagal tarptautinę teisę ir jos vidaus įstatymus;

b) sąvoka „Lietuvos Respublika“ reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografinė prasme – Lietuvos Respublikos teritoriją ir bet kokią kitą su Lietuvos Respublikos teritoriniais vandenimis besiribojantį plotą, kuriame Lietuvos Respublika pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius;

c) sąvokos „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ reiškia Vokietijos Federacinę Respubliką arba Lietuvos Respubliką, kaip to reikalauja kontekstas;

d) sąvoka „asmuo“ reiškia fizinį asmenį, kompaniją ir bet kokią kitą asmenų organizaciją;

e) sąvoka „kompanija“ reiškia bet kokią korporacinę organizaciją arba bet koki vienetą, kuris mokesčių tikslams laikomas korporacine organizacija;

f) sąvokos „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ atitinkamai reiškia įmonę, priklausančią Susitariančiosios Valstybės rezidentui, ir įmonę, priklausančią kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui;

g) sąvoka „nacionalas“ reiškia:

aa) Vokietijos Federacinės Respublikos atžvilgiu bet koki vokiečių, apibrėžtą Vokietijos Federacinės Respublikos Pagrindinio įstatymo 116 straipsnio 1 paragrafe, ir bet koki juridinį asmenį, bendriją ir asociaciją, tokį savo statusą įgijusius pagal Vokietijos Federacinėje Respublikoje galiojančius įstatymus;

bb) Lietuvos Respublikos atžvilgiu bet koki fizinį asmenį, turintį Lietuvos Respublikos pilietybę, ir bet koki juridinį asmenį, bendriją, asociaciją ir kitą vienetą, tokį savo statusą įgijusius pagal Lietuvos Respublikoje galiojančius įstatymus;

h) sąvoka „tarptautiniai pervežimai“ reiškia bet kokius pervežimus jūrų laivu ar orlaiviu, kuriuos vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai jūrų laivas ar orlaivis kursuoja tikrai tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;

i) sąvoka „kompetentingas asmuo“ Vokietijos Federacinės Respublikos atveju reiškia Federalinę finansų ministeriją, o Lietuvos Respublikos atveju – finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą.

2. Susitariančiajai Valstybei taikant Sutartį bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Valstybės mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, įstatymą.

4 straipsnis REZIDENTAS

1. Šioje Sutartyje sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ reiškia bet koki asmenį, kuris pagal tos Valstybės įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, inkorporacijos vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu. Sąvoka taip pat apima tos Valstybės vyriausybę, jos politinius padalinius ir vietos valdžią. Bet ši sąvoka neapima jokio asmens, kuris toje Valstybėje apmokestinamas tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinį ar kapitalo.

2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas apibrėžiamas taip:

a) jis laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);

b) jeigu negalima nustatyti Valstybės, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nė vienoje Valstybėje neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jeigu jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje jų, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, kurios nacionalas jis yra;

d) jeigu jis yra abiejų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalas, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne fizinis asmuo, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu ir nustatyti šios Sutarties taikymo būdą tokiam asmeniui. Jeigu tokio susitarimo nėra, tai šioje Sutartyje toks asmuo nėra laikomas kurios nors Susitariančiosios Valstybės rezidentu tam, kad negalėtų pasinaudoti šios Sutarties teikiama nauda.

5 straipsnis NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šioje Sutartyje sąvoka „nuolatinė buveinė“ reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla arba jos dalis.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

a) vadovybės buvimo vietą,

b) filialą,

c) įstaigą,

d) gamyklą,

e) dirbtuvę, ir

f) kasyklą, naftos ar dujų gręžinį, karjerą arba bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą.

3. Statybos teritorija arba statybos, surinkimo ar įrangos objektas, arba su tuo susijusi priežiūros veikla tik tada yra nuolatinė buveinė, jeigu egzistuoja ilgiau kaip devynis mėnesius.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) įrangos naudojimo tikslai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti,

b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,

c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,

d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai įmonei skirtiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba jai skirtai informacijai rinkti, laikymo,

e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo,

f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai a) – e) punktuose išvardytos veiklos bet kokiam deriniui, laikymo su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią apsprendžia toks derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo – bet ne toks, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikomas šio straipsnio 6 paragrafas, – dirba įmonės vardu ir turi įgaliojimą Susitariančiojoje Valstybėje įmonės vardu sudaryti sutartis ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė laikoma turinčia toje Valstybėje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, jeigu tokio asmens veikla neapsiriboja šio straipsnio 4 paragrafe nurodyta veikla, kuri gali būti atliekama net per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatine buveine.

6. Įmonė nelaikoma turinčia Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę, kai ji toje Valstybėje tik užsiima komercine-ūkine veikla per brokerį, komisionierių arba bet kokią kitą nepriklausomo agento statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau kai visa ar beveik visa tokio agento veikla atliekama tos įmonės vardu ir kai tarp agento ir įmonės nusistovėjusios sąlygos skiriasi nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų

asmenų, toks agentas šiame paragrafe nėra laikomas nepriklausomo agento statusą turinčiu asmeniu. Tokiu atveju taikomos 5 paragrafo nuostatos.

7. Tas faktas, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri užsiima toje kitoje Valstybėje komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar koku kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ turi tokią prasmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas turtas yra, įstatymą. Šios Sutarties tikslams turtas, papildantis nekilnojamąjį turtą, gyvuliai ir įrengimai, naudojami žemės ir miškų ūkyje, teisės, kurioms taikomos bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatos, būtent bet koks opcionas ar panaši teisė įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto užufruktas bei teisės į kintamus ar pastovius mokėjimus, kaip kompensaciją už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą ar teisę juos naudoti, traktuojami taip pat kaip ir nekilnojamasis turtas. Jūrų ir upių laivai bei orlaiviai nekilnojamuoju turtu nelaikomi.

3. 1 paragrafo nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet koku kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. Kai kompanijos akcijų nuosavybė ar kitos korporacinės teisės kompanijoje tokių akcijų ar korporacinių teisių savininkui suteikia teisę naudotis kompanijos turimu nekilnojamuoju turtu, tai pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar koku kitu būdu naudojant tokią teisę, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.

5. 1, 3 ir 4 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo užsiimant individualia savarankiška veikla.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jeigu įmonė neužsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik ta jo dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu Susitariančiosios Valstybės įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, užsiimanti tokia pačia ar panašia veikla tokiais pačiomis ar panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti išlaidas, padarytas šios nuolatinės buveinės tikslams, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, padarytas toje Valstybėje, kur yra nuolatinė buveinė, arba kitur.

4. Jeigu Susitariančiojoje Valstybėje ar išimtiniais atvejais nuolatinei buveinei priskiriamą pelną nustatyti remiantis 2 paragrafu neįmanoma arba tai sudaro nepagrįstų sunkumų, tai 2

paragrafo reikalavimai nedraudžia nuolatinei buveinei priskiriamą pelną nustatyti proporcingai dalijant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tačiau proporcingo dalijimo metodas turi būti toks, kad jo rezultatas atitiktų šiame straipsnyje išdėstytus principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius ar prekes.

6. Ankstesniuose paragrafuose nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kiekvienais metais nustatomas tuo pačiu būdu, jeigu neatsiranda sviri ir pakankama priežastis daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptariamoms atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tai tų straipsnių nuostatoms šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis

JŪRŲ LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas naudojant jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniuose pervežimuose, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje ar tarptautinėje agentūroje.

9 straipsnis

ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

Tuo atveju,

a) kai Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba

b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale

ir kai kiekvienu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriamos arba nusistovi kitokios sąlygos negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris dėl tokių sąlygų būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl nusistovėjusių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis dividendų savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra kompanija (bet ne bendrija), kuri tiesiogiai turi ne mažiau kaip 25 procentus dividendus mokančios kompanijos kapitalo,

b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Šis paragrafas nekeičia kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „dividendai“ reiškia dividendus už akcijas, įskaitant pajamas iš akcijų, „jouissance“ akcijų ar „jouissance“ teisių, kalnakasybos akcijų, steigėjų akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai pareikalavimai, ir kitas pajamas, kurios apmokestinamos taip pat, kaip ir pajamos iš akcijų pagal įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji kompanija.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje

Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė gali visiškai neapmokestinti kompanijos mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete, taip pat negali iš kompanijos nepaskirstyto pelno imti kompanijos nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, gaunamų toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis palūkanų savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 2 paragrafo nuostatas,

a) Vokietijos Federacinėje Respublikoje susidarančios palūkanos, mokamos Lietuvos Respublikos Vyriausybei arba Lietuvos bankui, atleidžiamos nuo Vokietijos mokesčio;

b) Lietuvos Respublikoje susidarančios palūkanos, mokamos už paskolą, kurią garantavo Hermes-Deckung, arba mokamos Vokietijos Federacinės Respublikos Vyriausybei, Deutsche Bundesbank, Kreditanstalt für Wiederaufbau arba Deutsche Investitions- und Entwicklungsgesellschaft, atleidžiamos nuo Lietuvos mokesčio;

c) Vokietijos Federacinėje Respublikoje susidarančios palūkanos, kurios mokamos už paskolą, kurią garantavo bet kokia po šios Sutarties pasirašymo dienos Lietuvos Respublikoje įsteigta organizacija, savo pobūdžiu panaši į bet kurią iš b) punkte nurodytų (Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu nustato, ar tokios organizacijos yra panašaus pobūdžio), arba kurios mokamos šiai organizacijai, atleidžiamos nuo Vokietijos mokesčio;

d) Susitariančiojoje Valstybėje susidarančios palūkanos apmokestinamos tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu:

aa) gavėjas yra tos kitos Valstybės rezidentas ir

bb) toks gavėjas yra tos kitos Valstybės įmonė ir faktiškasis palūkanų savininkas, ir

cc) palūkanos mokamos už įsiskolinimą, atsirandantį, kai ta įmonė parduoda kreditan bet kokius gaminius arba gamybinius, prekybinius ar mokslinius įrengimus pirma paminėtos Valstybės įmonei, išskyrus kai pardavimas vyksta ar įsiskolinimas atsiranda tarp susijusių asmenų.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „palūkanos“ reiškia pajamas iš bet kokios rūšies skolinių pareikalavimų nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, ir Vokietijos Federacinės Respublikos atveju, ar jie suteikia teisę dalyvauti skolininkų pelne ar ne, o būtent pajamas iš vyriausybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas ar skolinius įsipareigojimus. Baudos už pavėluotus mokėjimus šiame straipsnyje palūkanomis nelaikomos.

5. 1-3 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis

pareikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, efektyviai susijęs su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklavieta. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos šios Sutarties 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Palūkanos laikomos susidarančiomis Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra pati ta Valstybė, tos Valstybės žemė, politinis padalinys, vietos valdžia arba rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tos palūkanos priskiriamos tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietai, tada tokios palūkanos laikomos susidarančiomis toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, tenkanti skoliniam pareikalavimui, už kurį ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje ir mokami kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškas atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos, mokamos už gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrengimų naudojimą,

b) 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos visais kitais atvejais.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ reiškia bet kokios rūšies mokėjimus, gaunamus kaip kompensaciją už naudojimą ar už teisę naudoti bet kokias autorines teises literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, įskaitant kino filmus bei filmus ar įrašus televizijai ar radijui, bet kokį patentą, prekybos ženklą, dizainą ar modelį, planą, slaptą formulę ar metodą, arba už naudojimą ar už teisę naudoti gamybinius, prekybinius ar mokslinius įrengimus, arba už informaciją apie gamybines, prekybines ar mokslines patirtį.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškas atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, efektyviai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklavieta. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra pati ta Valstybė, tos Valstybės žemė, politinis padalinys, vietos valdžia arba rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado

įsipareigojimas mokėti atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą priskiriami tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

6. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, tenkanti naudojimui, teisei naudoti ar informacijai, už kuriuos ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis **KAPITALO PRIEAUGIO PAJAMOS**

1. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš nekilnojamojo turto, apibrėžto 6 straipsnyje ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo arba iš kompanijos, kurios aktyvų didžioji dalis susideda iš tokio turto, akcijų perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Prieaugio pajamos, gaunamos iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinei veiklavietei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo, įskaitant prieaugio pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai ar kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna iš tos įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų ar orlaivių arba iš su tokių jūrų laivų ar orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kokio turto, bet ne to, kuris apibrėžtas 1-3 paragrafuose, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra tur tą perleidęs asmuo.

14 straipsnis **INDIVIDUALI SAVARANKIŠKA VEIKLA**

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna už profesines paslaugas ar kitą savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jeigu jis reguliariai savo dispozicijoje neturi šiai veiklai reikalingos nuolatinės veiklavietės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, jo pajamos gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje, tačiau tik ta pajamų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei veiklavietei. Šiam tikslui, kai fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje duotais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, jis laikomas reguliariai savo dispozicijoje turinčiu nuolatinę veiklavietę toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš aukščiau nurodytos jo veiklos, kuri atliekama toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinei veiklavietei.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meno, auklėjamąją arba dėstymo veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, dantistų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

VEIKLA, SUSIJUSI SU DARBO SANTYKIAIS

1. Atsižvelgiant į šios Sutarties 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomas darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu samdomas darbas atliekamas tokiu būdu, tai už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, atliekamą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinamas tik pirma paminėtoje Valstybėje, jeigu:

a) gavėjas kitoje Valstybėje duotais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už samdomą darbą, atliekamą Susitariančiosios Valstybės įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamame jūrų laive ar orlaivyje, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir panašūs mokėjimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis ARTISTAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, t. y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kaip tokią kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos kaip tokios atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka šią veiklą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo ar sportininko veiklą Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu jo vizitą į tą Valstybę visiškai arba didžiąją jo dalį finansuoja kitos Susitariančiosios Valstybės arba jos politinio padalinio ar vietos valdžios visuomeniniai fondai. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas ar sportininkas.

18 straipsnis PENSIJOS

Atsižvelgiant į 19 straipsnio nuostatas, pensijos bei kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomą darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje.

19 straipsnis VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, bet ne pensija, kurią Susitariančioji Valstybė, jos žemė, politinis padalinys ar vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei, žemei, padaliniui ar valdžiai, apmokestinami tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu tarnyba atliekama toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

aa) yra tos Valstybės nacionalas arba

bb) netapo tos Valstybės rezidentu tikrai dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią Susitariančioji Valstybė, jos žemė, politinis padalinys ar vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei, žemei, padaliniui ar valdžiai, apmokestinama tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalas.

3. 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos atlyginimams, darbo užmokesčiui ir kitiems panašiams atlyginimams bei pensijoms už tarnybą, susijusią su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima Susitariančioji Valstybė, jos žemė, politinis padalinys ar vietos valdžia.

4. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, periodiškai ar neperiodiškai Vokietijos Federacinės Respublikos mokėjimai kaip kompensacija už žalą ar nuostolius, patirtus dėl karo veiksmų ar buvusio politinio persekiojimo, apmokestinami tik Vokietijos Federacinėje Respublikoje.

20 straipsnis STUDENTAI IR MOKINIAI

Mokėjimai, kuriuos savo pragyvenimui, mokslui ar stažuotei gauna studentas arba mokinys (Vokietijos Federacinės Respublikos atveju įskaitant „Volontär“ arba „Praktikant“), arba praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirma paminėtoje Valstybėje tikrai mokosi ar stažuojasi, neapmokestinami toje Valstybėje su sąlyga, kad tokie mokėjimai gaunami iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

20 A straipsnis VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į bet kokią kitą šios Sutarties 4-20 straipsnio nuostatą.

2. Pelnas, kurį asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna užsiimdamas veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių su kitos Susitariančiosios Valstybės teritoriniais vandenimis besiribojančiame plote, kuriame ši Valstybė naudojami suverenomis teisėmis tiek, kiek jos atitinka tarptautinę teisę, tyrimu ar eksploatacija, gali, atsižvelgiant į šio straipsnio 3 ir 4 paragrafus, būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje. Nustatant tokį pelną taikomi atitinkami 7 straipsnio 2 ir 3 paragrafai. Tačiau jeigu tokios veiklos trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu neviršija 30 dienų, pelnas apmokestinamas tik pirma paminėtoje Valstybėje.

3. Kai įmonė užsiima veikla ir kita įmonė užsiima veikla ir abi veiklos taip glaudžiai susijusios, kad jas galima laikyti ta pačia veikla, ir kai vieną įmonių tiesiogiai ar netiesiogiai

kontroliuoja kita arba jas abi tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo ar asmenys, tada skaičiuojant laikotarpį šio straipsnio 2 paragrafo tikslui atsižvelgiama į abiejų įmonių veiklą.

4. Pelnas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna perveždamas reikmenis ar darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose aukščiau minimame plote, besiribojančiame su Susitariančiąja Valstybe, užsiimama veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių tyrimu ar eksploatavimu, arba naudodamas laivus-vilkikus ar buksyrus arba kitus tokiai veiklai pagalbinius laivus, apmokestinamas tik pirma paminėtoje Valstybėje.

5. a) Atsižvelgiant į šio paragrafo b) punktą, algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, susijusį su aukščiau minimame plote, besiribojančiame su Susitariančiąja Valstybe, esančių jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių tyrimu ar eksploatavimu, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, tačiau tik tiek, kiek tas darbas atliekamas tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe, ir su sąlyga, kad kontinentiniame šelfe atliekamo samdomo darbo trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištiesai arba su pertraukomis viršija 30 dienų.

b) Algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą jūrų laive ar orlaivyje, pervežančiame reikmenis ar darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose aukščiau minimame plote, besiribojančiame su Susitariančiąja Valstybe, užsiimama veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių tyrimu ar eksploatavimu, arba už samdomą darbą laivuose-vilkikuose ar buksyruose arba kituose tokiai veiklai pagalbiniuose laivuose, apmokestinami tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra įmonė.

6. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš perleidimo:

a) tyrimo ar eksploatavimo teisių arba

b) turto, kuris yra kitoje Susitariančiojoje Valstybėje ir naudojamas šio straipsnio 2 paragrafe apibrėžtai veiklai kontinentiniame šelfe, kuria užsiimama toje kitoje Valstybėje, arba

c) kompanijos akcijų, kurių vertę ar didžiąją jų vertės dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro tokios teisės arba toks turtas, arba tokios teisės ir toks turtas kartu paėmus, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

Šiame paragrafe sąvoka „tyrimo ar eksploatavimo teisės“ reiškia teises į aktyvus, gaunamus kitoje Susitariančiojoje Valstybėje tiriant ar eksploatuojant jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius, įskaitant teises į tokių aktyvų dalį arba į naudą iš jų.

21 straipsnis KITOS PAJAMOS

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu, kur susidarancios, ir neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms, bet ne toms pajamoms, kurios gaunamos iš nekilnojamojo turto, jeigu tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, efektyviai susiję su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

22 straipsnis KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančiosios Valstybės rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinei veiklavietei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

3. Kapitalas, sudarytas iš Susitariančiosios Valstybės įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų ir orlaivių ir iš su tokių jūrų laivų ir orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

4. Visos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui priklausančio kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje Valstybėje.

23 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Vokietijos Federacinės Respublikos rezidento atveju mokestis nustatomas tokiu būdu:

a) Jeigu, remiantis b) punktu, užsienio mokestis nėra įskaitomas, tai bet kokia pajamų, susidarantių Lietuvos Respublikoje, rūšis ir bet kokia Lietuvos Respublikoje esančio kapitalo rūšis, kuri, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinama Lietuvos Respublikoje, atleidžiama nuo Vokietijos mokesčio. Tačiau Vokietijos Federacinė Respublika pasilieka teisę, nustatydamą savo mokesčio tarifą, atsižvelgti į taip atleistas pajamų ar kapitalo rūšis.

Dividendų atveju atleidimas taikomas tik tokiems dividendams, kuriuos kompanijai (neįskaitant bendrijų), Vokietijos Federacinės Respublikos rezidentei, moka kompanija, Lietuvos Respublikos rezidentė, kurios ne mažiau kaip 25 procentus kapitalo tiesiogiai turi ta Vokietijos kompanija.

Nuo kapitalo mokesčių atleidžiamos bet kokios akcijos, kurių dividendai atleidžiami arba, jeigu būtų mokami, būtų atleidžiami nuo mokesčių, remiantis prieš tai esančiu sakiniu.

b) Atsižvelgiant į Vokietijos mokesčio įstatymo dėl užsienio mokesčio įskaitymo nuostatas, į Vokietijos pajamų, korporacijų ar kapitalo mokestį, mokamą už išvardytas Lietuvos Respublikoje susidarantiąsias pajamų rūšis ir ten esančio kapitalo rūšis, įskaitomas Lietuvos mokestis, sumokėtas pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir remiantis šia Sutartimi už:

- aa) a) punkte nepaminėtus dividendus,
- bb) palūkanas,
- cc) atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą,
- dd) direktorių atlyginimus,
- ee) artistų ir sportininkų pajamas.

c) a) punkto nuostatos netaikomos nuolatinės buveinės pelnui ir kapitalui, susidedančiam iš kilnojamojo ir nekilnojamojo turto, kuris sudaro nuolatinės buveinės turto dalį, ir prieaugio pajamoms, gaunamoms iš tokio turto perleidimo, dividendams, kuriuos savo akcininkams išmoka kompanija, jeigu duotas Vokietijos Federacinės Respublikos rezidentas neįrodo, kad nuolatinės buveinės ar kompanijos bendrosios įplaukos yra gautos tiksliai ar beveik tiksliai iš Aussensteuergesetz (Vokietijos užsienio mokesčio įstatymas) 8 dalies 1 paragrafo 1-6 punktuose minimos veiklos arba iš dalyvavimo, minimo šio įstatymo 8 dalies 2 paragrafe.

Tokiu atveju mokestis už aukščiau išvardytas pajamų ir kapitalo rūšis, sumokėtas pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir remiantis šia Sutartimi, atsižvelgiant į Vokietijos mokesčio įstatymo dėl užsienio mokesčio įskaitymo nuostatas, įskaitomas į Vokietijos pajamų ar korporacijų mokestį, mokamą už šias pajamų rūšis, arba į Vokietijos kapitalo mokestį, mokamą už šias kapitalo rūšis.

10 straipsnyje aprašytų pajamų rūšių ir kapitalo, atstovaujančio šias pajamas, rūšių atveju atleidimas taikomas net jeigu dividendai gaunami iš holdingo kitose kompanijose, Lietuvos Respublikos rezidentėse, kurios užsiima aktyvia veikla ir kuriose kompanija, paskutinė paskirsčiusi pelną, turi 25 procentus ar daugiau.

2. Lietuvos Respublikos rezidento atveju mokestis nustatomas tokiu būdu:

a) Kai Lietuvos Respublikos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kurie, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinami Vokietijos Federacinėje Respublikoje, Lietuvos Respublika, jeigu jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia:

aa) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Vokietijos Federacinėje Respublikoje sumokėtam šių pajamų mokesčiui,

bb) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Vokietijos Federacinėje Respublikoje sumokėtam šio kapitalo mokesčiui.

Tačiau tokia atimama suma bet kuriuo atveju neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos Lietuvos Respublikos pajamų arba kapitalo mokesčio dalies, kiekvienu atveju atitinkamai priskiriamos pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Vokietijos Federacinėje Respublikoje.

b) a) punkto tikslu, kai kompanija, Lietuvos Respublikos rezidentė, gauna dividendus iš kompanijos, Vokietijos Federacinės Respublikos rezidentės, kurioje jai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų pilną balsavimo teisę turinčių akcijų, Vokietijos Federacinėje Respublikoje mokamas mokestis apima ne tik dividendų mokestį, bet taip pat ir kompanijos nepaskirstyto pelno, iš kurio išmokėti dividendai, mokesčio dalį.

24 straipsnis NEDISKRIMINACIJA

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni negu tos kitos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas ir sumažinimus dėl jų civilinės padėties ar šeimyninių įsipareigojimų, kokius ji teikia savo rezidentams.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio, 11 straipsnio 7 paragrafo arba 12 straipsnio 6 paragrafo nuostatos, nustatant Susitariančiosios Valstybės įmonės apmokestinamąjį pelną, palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma paminėtos Valstybės rezidentui. Taip pat ir nustatant Susitariančiosios Valstybės įmonės apmokestinamąjį kapitalą, bet kokios šios įmonės skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų pirma paminėtos Valstybės rezidento skolos.

4. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma paminėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma paminėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

5. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

25 straipsnis **ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA**

1. Kai asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali nepriklausomai nuo priemonių, numatytų tų Valstybių vidaus įstatyme, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, kompetentingą asmenį arba, jeigu jo atvejis numatytas šios Sutarties 24 straipsnio 1 paragrafe, – į kompetentingą asmenį tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalas jis yra. Pareiškimas turi būti pateiktas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie šios Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetingumu asmeniu, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatyme nustatytus laiko limitus.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį.

26 straipsnis **KEITIMASIS INFORMACIJA**

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kokia reikalinga įgyvendinant šios Sutarties arba Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymų, liečiančių mokesčius, kuriems taikoma Sutartis, nuostatas tiek, kiek apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gaunama informacija laikoma paslapyje taip, kaip ir pagal tos Valstybės vidaus įstatymus gaunama informacija, ir suteikiama tik tiems asmenims arba valdžios institucijoms (įskaitant teismus ir administracines institucijas), kurie užsiima mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, apskaičiavimu ar surinkimu, priverstiniu išieškojimu ar teisminiu persekiojimu arba apeliacijų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar valdžios institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti viešų teismo procesų metu arba teisminiuose sprendimuose.

2. 1 paragrafo nuostatos jokių būdu negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

- a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymų ir administravimo praktikos,
- b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus arba įprastinę administravimo praktiką,
- c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (ordre public).

27 straipsnis **DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ IR KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ DARBUOTOJAI**

1. Ši Sutartis neliečia jokių diplomatinės atstovybės, konsulinės įstaigos ar tarptautinės organizacijos darbuotojų mokestinių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialių susitarimų nuostatomis.

2. Neatsižvelgiant į 4 straipsnio nuostatas, fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės diplomatinės atstovybės ar konsulinės įstaigos, kuri yra kitoje Susitariančiojoje Valstybėje arba trečiojoje valstybėje, narys Sutartyje laikomas siunčiančiosios Valstybės rezidentu, jeigu:

a) remiantis tarptautine teise priimančiojoje Valstybėje jo pajamos, gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų, neapmokestinamos, ir

b) siunčiančiojoje Valstybėje jis privalo mokėti mokesčius už savo pasaulines pajamas taip pat, kaip tos Valstybės rezidentai.

28 straipsnis ĮSIGALIOJIMAS

1. Ši Sutartis ratifikuojama ir ratifikaciniais dokumentais apsieičiama Vilniuje kaip galima greičiau.

2. Ši Sutartis įsigalioja po trisdešimties dienų nuo apsieitimo ratifikaciniais dokumentais dienos ir pradeda taikyti abiejose Susitariančiosiose Valstybėse:

a) mokesčių, kurie išskaitomi prie šaltinio, atžvilgiu – sumoms, sumokėtoms po 1994 metų gruodžio 31 dienos,

b) mokesčiams, kurie imami už bet kokią apmokestinimo periodą, prasidedantį nuo arba po 1995 metų sausio 1 dienos.

29 straipsnis NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja neribotai, bet kiekviena iš Susitariančiųjų Valstybių gali kitai Susitariančiajai Valstybei bet kurių kalendorinių metų, prasidedančių praėjus penkeriems metams nuo jos įsigaliojimo dienos, birželio mėnesio trisdešimtą dieną ar iki jos diplomatiniais kanalais perduoti raštišką pranešimą apie nutraukimą. Tokiu atveju ši Sutartis nebetaikoma abiejose Susitariančiosiose Valstybėse:

a) mokesčių, kurie išskaitomi prie šaltinio, atveju – sumoms, sumokėtoms kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas apie nutraukimą buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos,

b) kitų mokesčių atveju – mokesčiams, imamiems už laikotarpius, prasidedančius nuo arba po sausio pirmos dienos kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas apie nutraukimą buvo perduotas.

Sudaryta dviem egzemplioriais Vilniuje 1997 m. liepos 22 d. lietuvių, vokiečių ir anglų kalbomis, visiems trims tekstams esant vienodos galios. Skirtingos lietuviško ir vokiško tekstų interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VARDU

VOKIETIJOS FEDERACINĖS
RESPUBLIKOS VARDU

PROTOKOLAS

Lietuvos Respublika ir Vokietijos Federacinė Respublika,
pasirašydamos Vilniuje 1997 m. liepos 22 d. dvišalę Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo, susitarė dėl tokių nuostatų, kurios yra neatskiriama minėtos Sutarties dalis.

1. Dėl 6-21 straipsnių

Susitarta, kad jeigu Susitariančiojoje Valstybėje pajamos apmokestinamos prie šaltinio išskaitomu mokesčiu ir jeigu ši apmokestinimą apriboja šios Sutarties nuostatos, tai sumažinant šį mokestį ar atleidžiant nuo jo reikia vadovautis tos Valstybės vidaus įstatymu ir procedūromis, kurias šiam tikslui numatė Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys.

2. Dėl 6 ir 13 straipsnių

Susitarta, kad visos pajamos ir prieaugio pajamos, gaunamos perleidžiant Susitariančiojoje Valstybėje esantį nekilnojamąjį turtą, gali būti apmokestinamos toje Valstybėje, remiantis šios Sutarties 13 straipsniu.

3. Dėl 7 straipsnio

a) Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė, joks pelnas negali būti priskiriamas statybos teritorijai, statybos, surinkimo ar įrangos objektui, išskyrus tą, kuris yra tokios veiklos rezultatas. Pelnas, kuris gaunamas tiekiant su tokia veikla susijusius ar nesusijusius gaminius ir kuris yra susijęs su įmonės pagrindine nuolatine buveine ar bet kuria kita nuolatine buveine arba trečiają šalimi, statybos teritorijai, statybos, surinkimo ar įrangos objektui nepriskiriamas.

b) Pajamos, gaunamos už projektavimą, planavimą, statybą ar tyrimą arba už technines paslaugas, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas atlieka ar teikia toje Susitariančiojoje Valstybėje ir kurios yra susijusios su a) punkte minima nuolatine buveine kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, tai nuolatinei buveinei nepriskiriamos.

4. Dėl 10 straipsnio

Vokietijos Federacinėje Respublikoje apmokestinimo tikslui sąvoka „dividendai“ apima pajamas, kurias gauna miegantysis partneris („stiller Gesellschafter“) iš savo dalyvavimo kaip tokio ir iš pelno paskirstymo pagal investicinio fondo ar investicinio trasto sertifikatus.

5. Dėl 10 ir 11 straipsnių

Neatsižvelgiant į šių Straipsnių nuostatas, dividendai ir palūkanos gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus,

a) jeigu jie gaunami už teises ar skolinius pareikalavimus, suteikiančius teisę dalyvauti pelne (įskaitant pajamas, kurias gauna miegantysis partneris iš savo dalyvavimo kaip tokio, iš „partiarisches Darlehen“ ir iš „Gewinnobligationen“, turinčių tokią prasmę, kokia jie turi pagal Vokietijos Federacinės Respublikos mokesčių įstatymą), ir

b) su sąlyga, kad nustatant tokių pajamų skolininko pelną jie atimami.

6. Dėl 12 straipsnio

Mokėjimai, gaunami kaip atlyginimas už technines paslaugas arba už konsultacines ar vadovavimo paslaugas, nelaikomi mokėjimais, gaunamais kaip kompensacija už informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį, išskyrus tą tokių mokėjimų sumų dalį, kuri pagrįsta gamyba, pardavimu, atlikimu, pelnu ar bet koku kitu panašiu su minėtos informacijos naudojimu susijusiu pagrindu. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

7. Dėl 23 straipsnio

a) Kai kompanija, Vokietijos Federacinės Respublikos rezidentė, paskirsto pajamas, gautas iš šaltinių, esančių Lietuvos Respublikoje, 1 paragrafas nedraudžia tokių paskirstymų apmokestinti kompensaciniu korporacijų mokesčiu, remiantis Vokietijos mokesčio įstatymo nuostatomis.

b) Vokietijos Federacinė Respublika panaikina dvigubą apmokestinimą įskaitydama mokestį, kaip nurodyta 23 straipsnio 1 b) paragrafe, o ne atleisdama nuo mokesčio pagal 23 straipsnio 1 a) paragrafą,

aa) jeigu Susitariančioiose Valstybėse pajamoms taikomos skirtingos Sutarties nuostatos ar jos priskiriamos skirtingiems asmenims – kitokiems negu pagal 9 straipsnį (Asocijuotos įmonės) – ir šis konfliktas negali būti išspręstas remiantis 25 straipsnyje nustatyta procedūra, ir

i) jeigu dėl tokio taikymo ar priskyrimo atitinkamos pajamos būtų apmokestintos dvigubai arba

ii) jeigu dėl tokio taikymo ar priskyrimo atitinkamos pajamos Lietuvos Respublikoje liktų neapmokestintos ar būtų apmokestintos nepakankamai, o (jeigu nebūtų taikomas šis paragrafas) Vokietijos Federacinėje Respublikoje liktų atleistos nuo mokesčio, arba

bb) jeigu Vokietijos Federacinė Respublika po atitinkamo pasitarimo ir atsižvelgdama į savos vidaus įstatymo apribojimus, diplomatiniais kanalais praneša Lietuvos Respublikai apie kitas pajamų rūšis, kurioms ji, siekdama išvengti pajamų atleidimo nuo apmokestinimo abiejose Susitariančioiose Valstybėse arba kitų piktnaudžiavimo Sutartimi formų, ketina taikyti šį paragrafą.

(bb) punkte aprašyto pranešimo atveju Lietuvos Respublika, atsižvelgdama į diplomatiniais kanalais gautą pranešimą, gali tokias pajamas pagal Sutartį charakterizuoti taip, kaip tas pajamas charakterizavo Vokietijos Federacinė Respublika. Pranešimas, paruoštas pagal šį paragrafą, taikomas tik nuo pirmos dienos kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais jis perduotas, ir jeigu įvykdytos visos juridinės jo taikymui būtinos sąlygos, numatytos pranešančiosios Valstybės vidaus įstatyme.

8. Dėl 26 straipsnio

Jeigu remiantis šia Sutartimi apsiikeičiama informacija taip, kaip to reikalauja vidaus įstatymai:

a) Informaciją gaunanti Susitariančioji Valstybė gali tokią informaciją naudoti tik nustatytam tikslui ir atsižvelgdama į informaciją teikiančios Susitariančiosios Valstybės nurodytas sąlygas.

b) Informaciją gaunanti Susitariančioji Valstybė, esant paklausimui, praneša informaciją teikiančiai Susitariančiajai Valstybei apie pateiktos informacijos panaudojimą ir pasiektus rezultatus.

c) Asmeninė informacija gali būti teikiama tik atsakingoms institucijoms. Bet koks vėlesnis pateikimas kitoms institucijoms galimas tik esant informaciją teikiančios Susitariančiosios Valstybės sutikimui.

d) Informaciją teikianti Susitariančioji Valstybė privalo užtikrinti, kad teikiama informacija yra tiksli ir kad ji būtina tam tikslui, kuriam ji teikiama, ir atitinka jį. Turi būti laikomasi taikomame vidaus įstatyme bet kokių informacijos teikimui numatytų draudimų. Jeigu pasirodo, kad pateikta informacija klaidinga arba tokia, kurią pateikti draudžiama, informaciją gaunančiai Susitariančiajai Valstybei nedelsiant apie tai pranešama. Ta Valstybė privalo ištaisyti arba panaikinti tokią informaciją.

e) Esant prašymui, asmuo informuojamas apie pateiktą su juo susijusią informaciją ir apie tai, kam tokia informacija bus naudojama. Šią informaciją teikti neprivaloma, jeigu apsvarsčius pasirodo, kad visuomeniniai interesai jos neteikiant, nusveria duoto asmens interesus ją gaunant. Visais kitais atžvilgiais duoto asmens teisė būti informuotam apie su juo susijusią teikiamą informaciją remiasi Susitariančiosios Valstybės, kurios suverenioje teritorijoje naudojama informacija, vidaus įstatymu.

f) Informaciją gaunanti Susitariančioji Valstybė atsakinga, remiantis jos vidaus įstatymais, už bet kokio asmens neteisėtai patiriamą žalą, kuri yra apsiikeitimo informacija pagal šią Sutartį rezultatas. Informaciją gaunanti Susitariančioji Valstybė negali nepripažinti savo atsakomybės už nukentėjusį asmenį remdamasi tuo, kad žala padaryta dėl informaciją teikiančios Susitariančiosios Valstybės kaltės.

g) Jeigu informaciją teikiančios Susitariančiosios Valstybės vidaus įstatyme nurodyti informacijos naikinimo paskutiniai terminai, ta Valstybė, teikdama informaciją, praneša apie tokius terminus. Nepriklausomai nuo tokių terminų teikiama asmeninė informacija naikinama, kai tik ji tampa nereikalinga tam tikslui, kuriam ji buvo teikiama.

h) Susitariančiosios Valstybės, teikiančios ir gaunančios informaciją, privalo registruoti informacijos apie asmenis pateikimą ir gavimą.

i) Susitariančiosios Valstybės, teikiančios ir gaunančios informaciją, privalo imtis veiksmingų priemonių apsaugoti teikiamą asmeninę informaciją nuo neleistino priėjimo, neleistino pakeitimo ir neleistino atskleidimo.
